

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 90/2012
31.10.2012. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Miodraga Vićentijevića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Vesnom Veselinović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenih M.Đ. i M.J., zbog po jednog krivičnog dela ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz br. 727/12 od 17.10.2012. godine, podignutom protiv rešenja Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 2173/11 od 25.04.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 31.10.2012. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br. 727/12 od 17.10.2012. godine podignut protiv rešenja Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 broj 2173/11 od 25.04.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 broj 2173/11 od 25.04.2012. godine uvažanjem kao osnovane žalbe branioca okrivljenog M.Đ. i po službenoj dužnosti, ukinuta je presuda Osnovnog suda u Novom Sadu K 347/11 od 31.03.2011. godine, samo u odnosu na okrivljenog M.Đ. i u tom delu predmet je vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Protiv ovog rešenja Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP u vezi člana 385. stav 3. ZKP u odnosu na okr. M.J. sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i donese presudu kojom će ukinuti drugostepeno rešenje i predmet vratiti Apelacionom sudu u Novom Sadu radi odlučivanja o svim žalbama protiv prvostepene presude jednom odlukom.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj

je razmotrio spise predmeta sa rešenjem protiv koga je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je nedozvoljen.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je Osnovni sud u Novom Sadu presudom K. broj 347/11 od 31.03.2011. godine, okrivljenog M.Đ. i okrivljenog M.J. oglosio krivim da su izvršili po jedno krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. KZ te im izrekao uslovne osude tako što im je utvrdio kazne zatvora u trajanju od po jednog meseca i istovremeno odredio da se ove kazne neće izvršiti ako okrivljeni u roku od po jedne godine od pravnosnažnosti presude ne učine novo krivično delo.

Drugostepeni sud je dana 25.04.2012. godine doneo rešenje Kž1 2173/11 kojim je uvažanjem žalbe branioca okrivljenog M.Đ. i po službenoj dužnosti ukinuo prvostepenu presudu samo u odnosu na okrivljenog M.Đ. i u tom delu predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Međutim, iz spisa predmeta proizlazi da je i branilac okrivljenog M.J., advokat N.Š. dana 10.05.2011. godine izjavio žalbu protiv prvostepene presude primljene 04.05.2011. godine, ali da prvostepeni sud ovu žalbu nije dostavio protivnoj stranci na odgovor niti potom drugostepenom sudu na odlučivanje, te da je Apelacioni sud u Novom Sadu svojim rešenjem KŽ1 2173/11 od 25.04.2012. godine odlučivao samo o dostavljenoj žalbi branioca okrivljenog M.Đ., a ne i o blagovremenoj i dozvoljenoj žalbi branioca okrivljenog M.J. izjavljenoj protiv prvostepene presude.

Odredbom člana 419. ZKP, propisano je da nadležni javni tužilac može podići zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažnih sudskih odluka i protiv sudskog postupka koji je prethodio tim pravnosnažnim odlukama, ako je povređen zakon.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da rešenje Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 broj 2173/11 od 25.04.2012. godine o ukidanju prvostepene presude u odnosu na okrivljenog M.Đ. po žalbi njegovog branioca, nema pravni status pravnosnažne sudske odluke, s obzirom na to da u takvoj procesnoj situaciji materijalno pravni odnos koji je predmet krivičnog postupka nije meritorno rešen, pa se sledstveno tome i ne radi o presuđenoj stvari, zbog čega navedeno drugostepeno rešenje ne može biti predmet ispitivanja po zahtevu za zaštitu zakonitosti.

Zakonik o krivičnom postupku u članu 189. stav 2. ZKP propisuje da pravnosnažnost rešenja nastupa kad se ono ne može pobijati žalbom ili kad žalba nije dozvoljena i na ovaj način određuje samo formalnu pravnosnažnost rešenja. Stoga, po oceni ovoga suda, rešenje o ukidanju prvostepene presude, protiv koga se ne može izjaviti žalba, ima samo formalnu ali ne i materijalnu pravnosnažnost, s obzirom da ukidanjem presude Osnovnog suda u Novom Sadu K. 347/11 od 31.03.2011. godine u odnosu na okrivljenog M.Đ. i vraćanjem spisa predmeta prvostepenom sudu na ponovno suđenje o glavnoj stvari nije meritorno odlučeno, pa bi ocena zakonitosti ovog rešenja bila u suprotnosti sa odredbom člana 419. ZKP.

U odnosu na okrivljenog M.J. konkretna procesno pravna situacija može se eventualno rešiti tako što će prvostepeni sud u smislu člana 373. ZKP primerak žalbe njegovog branioca dostaviti na odgovor protivnoj stranci a potom žalbu i odgovor na žalbu, sa spisima, dostaviti drugostepenom sudu radi donošenja odluke.

Iz iznetih razloga, na osnovu odredbi člana 419. i člana 421. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci ovog rešenja.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović ,s.r.

Bata Cvetković,s.r.